

Het verlangen naar thuis is groot voor overlevenden van de aardbeving in Venezuela

31.8.2026 - | Het Nederlandse Rode Kruis

Op 24 juli veranderde het leven van duizenden mensen in Venezuela voorgoed. De grond begon te trillen. Eerst een beetje, maar al snel zo hevig dat schilderijen van de muur vielen, muren afbrokkelden en uiteindelijk hele gebouwen volledig instortten. In een paar minuten zagen duizenden mensen hun huis in brokstukken veranderen. Van hun veilige thuis was niets meer over.

Inmiddels zijn er twee maanden verstreken. De aardschokken zijn voorbij, maar de gevolgen zijn nog iedere dag voelbaar. Bijna vijfduizend mensen kwamen om het leven, zestienduizend mensen raakten gewond en drieëntwintigduizend mensen wonen in tijdelijke onderkomens omdat hun huis onbewoonbaar is. Achter die enorme aantallen gaan duizenden persoonlijke verhalen van verlies en verdriet schuil.

Verhalen die diepe indruk maken

Een van die verhalen hoort hulpverlener Antonio vlak na de aardbeving. Op de medische post waar hij werkt, komt een gewonde brandweerman binnen. Hij heeft zijn enkel verwond toen hij mensen onder het puin vandaan probeerde te halen. Terwijl Antonio zijn enkel verzorgt, vertelt de brandweerman wat hem is overkomen.

Zijn verhaal maakt diepe indruk op Antonio. “De brandweerman vertelde hoe hij is opgeleid om mensen te redden, maar dat hij zijn eigen familie niet heeft kunnen redden. Het is zo moeilijk om daaraan te denken, want dat had iedereen kunnen overkomen.”

Hulpverleners van het Rode Kruis in Venezuela geven psychosociale ondersteuning om volwassenen en kinderen te helpen de ramp te verwerken.

De onzekerheid is het zwaarst

Ook Aimé zag haar leven plotseling veranderen door de aardbeving. Zij kan voorlopig niet terug naar haar huis en wacht op duidelijkheid: kan ze straks weer naar huis of wordt haar woning onbewoonbaar verklaard? Die onzekerheid maakt deze periode extra zwaar. “Ik heb een keukenset gekregen, en nu wacht ik af wat er met mijn huis gaat gebeuren. De onzekerheid is het zwaarst”, vertelt Aimé.

Niets overtreft het gevoel van thuis zijn

Net als Aimé kunnen veel mensen niet naar huis, omdat hun woning beschadigd is of er helemaal niet meer staat. Johannes Chinchilla werkt als communicatie coördinator voor het internationale Rode Kruis en sprak met mensen die alles zijn kwijtgeraakt. Ondanks alle hulp die zij krijgen, hoorde hij steeds hetzelfde verlangen: ze willen naar huis. “Mensen die hun huis hebben verloren krijgen eten, drinken en onderdak. Daar zijn ze ontzettend dankbaar voor. Maar hoe goed ze ook worden opgevangen, ze verlangen er vooral naar om weer thuis te zijn. Thuis is meer dan een dak boven je hoofd. Het is een plek waar je jezelf kunt zijn en waar je je veilig en prettig voelt. Juist na zo’n traumatische ervaring is dat van onschatbare waarde. Niets overtreft het gevoel van thuis zijn.”

Met hulpgoederen zijn mensen voorzien van de belangrijkste spullen. Maar het gemis van al het dierbare dat verwoest werd, blijft.

Help mee

Voor veel mensen is de weg naar huis nog lang. Maar zolang zij niet naar huis kunnen, staan we naast hen. Met jouw gift kan het Rode Kruis helpen met onderdak, schoon water en medische hulp. Zo zijn we er voor mensen die alles zijn kwijtgeraakt. Voor wie dan ook, waar dan ook, waarom dan ook. Geef op giro 661.

<https://www.rodekruis.nl/nieuwsbericht/overlevenden-aardbeving-venezuela-verlangen-naar-thuis>